

Voința Poporului

ABONAMENTUL
Pe un an 460 Lei
Pe jumătate an 80 Lei
Pe trei luni 40 Lei
REDACȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA
ARAD

ORGAN AL „FASCIEI NAȚIONALE ROMÂNE” Str. Vicentiu Babes No. 6.

anul III. — N-rul 19.

APARE SĂPTĂMÂNAL SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

Arad, Duminecă 17 Maiu 1925

Către preoți și învățători.

În aceste ceasuri de înălțare a minții și a sufletelor creștină-ții întregi, către voi preoți și învățători ai neamului românesc, îndreptăm noi, gândurile noastre către mai curate.

Către voi preoți, cari străjuiți în fața altarului, la păstrarea creștinței strămoșești, de care s'au abținut zadarnic de-alungul veacurilor toate încercările de cotropire ale neamurilor vrășmașe; către voi preoți, urmașii marilor învățători ai bisericii creștine, cari ați luptat contra valurilor de corupție aruncate asupra noastră de lăcomia Vienei, Moscovei și Bizanțului; către voi, preoți ai neamului nostru, cari ați unit sabia cu spada în războaiele glorioase ale înaintașilor noștri, și ați binecuvântat biruințele și înfrângerile lor; către voi, preoți ai neamului nostru, ridicăm astăzi mâinile în lupta pe care — o invazie cu mult mai grea decât cele trecute — ne-o impune tirerile și entuziasmul nostru.

Către voi învățători ai neamului nostru, cari ați păstrat de-alungul veacurilor tradiția de muncă, de vrednicie și de jertfă strămoșilor; către voi, învățători ai neamului nostru, cari asu- rați în trudă grea alături cu țărâna noastră încovoiată pe brazde; către voi, învățători ai neamului nostru, cari purtați pe umerii voștri răspunderea trecutului și al viitorului acestui neam; către voi, învățători ai neamului nostru, îndreptăm gândurile noastre dornice de muncă și de vrednicie întru mărirea acestei patrii.

Toată munca înaintașilor noștri; toate luptele purtate de ei; toate jertfele îndurate de-alungul vremilor; toate valurile de sânge și milioanele de cruci funerare, cu cari noi românii am împodobit pământul țării noastre, vor rămâne o zădărnice, dacă nu vom ști să curățim acum holurile mănoase ale pământului românesc de mătura, pălămidă și neghina, care le năpădesc din toate părțile.

Strămoșii noștri cei mai îndreptățiți au învins invaziile barbare; înaintașii noștri au învins valurile cotropitoare ale corupției neamurilor învecinate; nouă ne-a rămas datoria să învingem cea mai ticăloasă dintre invazii: *invazia jidănească*.

Atâta timp cât neamul jidănesc va fi lăsat să acapareze prin corupție și ură toate bogățiile țării; câtă vreme otrăvească viața sufletească a tinerimii românești prin depravarea tradițională a rasei lui și să ia parte la conducerea socială și politică a țării noastre; câtă vreme toate jertfele trecu-

lui și toate eforturile prezentului sunt de prisos: Neamul nostru merge cu pași siguri către prăpastia întunecoasă a pierzării.

Preoți și învățători ai neamului nostru, ridicați-vă la înălțimea vremurilor grele, pe cari le trăim; la voi a mai rămas singura noastră nădejde.

Preoți ai neamului nostru scoboriți asupra sufletelor noastre, biucuvântarea cerească a vechilor credințe strămoșești; învățători ai neamului nostru, întăriți în mințile oamenilor și ale copiilor noștri, nestrămutata dragoste de neam și de țară, ca să ne facem astfel vrednici de înaintașii noștri întru apărarea patriei românești, urând pe toți acei ce stau alături de jidani.

Polidor G. Tutoveanu.

Jidanii și jidoviții

Cei dintâi tind la dominațiunea lumii.

Dorința de-a dărâma creștinătatea din temelie, și ura contra creștinilor, justifică în deajuns scopul infam pe care îl urmăresc jidanii de pretutindeni.

În aplicarea talmudului, jidanii nu neglijează nici un mijloc.

Se înmulțesc ca furnicile, se ajută reciproc cu sacrificii mari, și corup totuși ca să poată stăpâni toate ramurile de activitate omenească.

Dețin finanțele mondiale, au în mâinile lor comerțul universal, și trag sforile diplomatice în toate statele din lume.

Au capturat o bună parte dintre politicieni. Au înșelat o mare parte dintre intelectuali, și au vârit în mrejele lor chiar mulți savanți.

Influentează o parte importantă din magistratură.

Sunt gata să pună mâna și pe Universități.

Politica externă și internă a tuturor țărilor o conduc indirect încă de mult timp.

Astăzi li s'au dat posibilitatea s'o conducă și direct. Le mai trebuie să pună mâna pe armată ca jidanii să-și poată spune cu satisfacție: că au aplicat talmudul în întregime și pretutindeni.

Jidoviții sunt mulți în țara noastră.

Și din nenorocire sunt tocmai acei cari ocupă situațiuni înalte în stat și cele mai importante în ordinea socială.

Unii, ca să-și satisfacă capriciile înclinațiunilor vicioase, alții, ca să-și mărească numerarul, se lasă în inconștiența lor ademeniți și corupți de jidani.

Vom demasca jidoviții, oricine ar fi, și orice situațiuni ar ocupa.

Și-i vom combate, cu mijloace pașnice, (?) și pe unii și pe alții.

Credem că este un mijloc eficace, între altele multe, ca să scăpăm țara de pericolul jidovesc.

A. B.

Procesul lui Corneliu Zelea Codreanu.

Procesul lui Corneliu Zelea Codreanu, se va judeca în sesiunea Maiu din 20—27 la Curtea cu Juri din T.-Severin. Va fi un frumos prilej pentru cetățenii mehedinteni de a-și arăta sentimentele lor românești, curate și adevărate, desbrăcați pentru un moment de patimile ce-i târăe în mocirla hidoasă a politicianismului steril.

Este o împrejurare în fața căreia, orice conștiință românească care mai poartă în ea o fărâmă cât de mică din lacrima sfântă a iubirii de țară, nu poate să nu se înfioare și să nu ia o atitudine demnă de un nume românesc.

Iată în adevăr un proces care ese din comun și trece în rândul marilor procese cari antrenează însăși interesul societății. Este unul din acelea cari au prins rădăcini în conștiința publicului românesc și a cărui rezolvare este așteptată cu o nerăbdare îngrijitoare de tot ce este suflare românească, dela umilul țăran din cine știe ce îndepărtat colț de țară, până la potentatul politic, care măcar în sufletul lui, se găsește cel adevărat, și se desbracă de toate obligațiile impuse de situația lui politică.

Să privim puțin în complexul ei această chestiune care agită cu multă tărie întreaga opinie publică și în special pe cea mehedinteană și să aruncăm câteva raze de lumină asupra ei pentru acei ce nu sunt încă edificați.

Cine este Corneliu Zelea Codreanu? Este un distins student al Facultății juridice din Iași, licențiat în drept, fost ofițer în armată. Este — și aceasta este partea importantă pentru noi — un adevărat român așa cum istoria nu înregistrează în paginile ei decât la intervale foarte rari și în anumite epoci. Corneliu Zelea Codreanu este un entuziast luptător pentru preponderanța românismului într-o țară în care jidanii dețin puterea prin bine cunoscuta lor forță economică, cu ajutorul căreia reușesc a corupe pe cele mai de seamă și mai în drept elemente de apărare națională.

Corneliu Zelea Codreanu este un luptător pentru idee. Iar ideea pentru care se sacrifică este ideea națională. El este exponentul acestei redeschetări naționale ce a început în țara românească sup presiunea pericolului jidovesc ce ne amenință.

Acesta este Corneliu Zelea Codreanu. El este unul dintre elementele cele mai alese ale acestui neam, care a înțeles să ducă lupta până la sacrificiu.

Pentru că problema antisemită pusă cu atâta energie de tineretul universitar, care este în epoca când nu poate fi subjugat de domnia tiranică a interesului, nu a încetat de a trăi. Ba mai mult. Ea s'a transmis în domeniul social și aci a prins rădăcini transformându-se într'un curent general ce cuprinde în valorile lui toate conștiințele românești.

Corneliu Zelea Codreanu a fost unul

dintre purtătorii făcliei sfinte a acestei lupte.

S'ar zice de cei ce vor ca să-și scuze o atitudine idioată că acest curent este în contra civilizației, în contra culturii, în contra învățaturii creștine care spune: „Iubește pe aproapele tău!” Ei bine, nu este așa. Acesta este numai un argument menit a fi spulberat la cea dintâi gândire serioasă.

Dacă în viața individuală percepțiunea acestor fapte are rostul, domeniul realităților sociale el este absurd. Pentru ce? Pentru că individul în mod independent de societate, poate foarte bine să consimtă la nimicirea lui, dar luat în complexul social, el capătă o valoare deosebită. Percepțiunea aplicată astfel în viața națională a unui popor duce la nimicirea lui la așa zisul nihilism social la distrugerea ființei sale, a caracterelor sale specifice.

Așa dar, oricât se va înainta în cultură și civilizație, această luptă pentru apărarea ființei noastre va exista.

Privită astfel, lupta începută este perfect justificată, mai ales în circumstanțele noastre.

Lupta aceasta însă a avut de întâmpinat obstacole de natură a o face să înceteze. Oameni vânduți complect jidanilor, au profitat de situațiile lor ce le aveau, pentru a deservi marea cauză națională. Cei ce fac rușine neamului lor și epocii în care trăiesc, au fost și sunt încă foarte numeroși, datorită în special corupției și imoralității ce-i stăpânește.

Și atunci care este datoria luptătorului care-și vede idealul periclitat în posibilitățile lui de realizare?

Este ca prin orice mijloace, indiferent care, să-l urmărească și să-l înfruptească. Pe cei netrebniți, pe cei mici, pe cei cari știu să trăiască numai pentru poftele lor neroade, trebuie să-i înlăture din calea sa. Buruienile trebuie curățite din drumul spre bine pe care-l urmează un neam.

Corneliu Zelea Codreanu nu a făcut altceva decât și-a îndeplinit o datorie sfântă, prin suprimarea unui prefect de poliție, care potrivit moravurilor comune, încălca legile în modul cel mai revoltător, nesocotea libertatea individuală pentru care s'a vărsat atâta sânge, maltrata în modul cel mai oribil, în calitate de sbir ordinar, pe cele mai de seamă elemente ale acestei țări cari nutreau aspirațiile cele mai nobile.

Indiferent de motivele de ordin psihologic care au determinat săvârșirea acestui act, noi privim chestiunea dintr'un punct de vedere mai general. Este în primul rând punctul de vedere național și apoi cel personal — sub forma jignirii, a revoltei contra încălcării libertății individuale garantată prin constituție.

Astfel acest caz va avea să se judece înaintea curții cu juri din T.-Severin. Procesul ce se judecă nu este procesul lui Corneliu Zelea Codreanu. El este procesul problemei naționale care

în mod fatal a ajuns aci. Procesul acesta este un proces național și în sentința lui se va oglindi ori ecoul întregii suflări românești, ori murdăria politicianilor vânduți cari și acum ca și în alte împrejurări vor căuta să influențeze, nelăsând justiției libera exercitare.

Onorabilul nostru ministru de justiție domnul Georget Mărzescu va ține să i se respecte cuvântul.

Aceasta poate să fie și una din cauzele mutării procesului la Severin. A crezut poate domnia sa că aci în acest colț al ținutului bunilor Olteni, conștiința românească este amorțită.

A socotit domnia sa, cum de obicei socotește că aci este locul cel mai potrivit pentru a-și impune velleitățile domniei sale. Ei bine, s'a înșelat, Severinul nu este locul cel din urmă al acestei țări. Severinul nu este o clacă în care s'ar putea impune voința domniei sale.

Acolo trăește viu sentimentul național. În Oltenia singurul colț de țară unde jidovii nu și-au țesut așa de deasă pânza lor de pănjeni hidoși, unde se află românismul cinstit și iubitor de neam, care nu este prins în mrejele interesului jidovesc, se va da un exemplu măreț, menit a arăta pentru ultima oară guvernanților noștri, că în miopia lor tembelă, zadarnic cearcă a pune frâu unui curent ce se rostogolește năvalnic în sufletul tuturor Românilor.

Deaceea facem apel la tot ce este român să sancționeze în mod demn, arătând domnului ministru al „justiției”, „Că nu și-a găsit oamenii”. Că încercarea domniei sale rămâne stearpă.

Facem apel la jurații mehedinteni să se arate la înălțimea sufletească de care sau bucurat în trecut, să nu uite un moment că asupra lor este îndreptată în momentele acestea privirea întreg românismului. Să nu uite că în sentința ce vor da, este însăși sentința luptei naționale ce ducem, sentința românismului contra jidovismului.

Dacă noi vom condamna pe acei ce luptă pentru binele neamului suntem un popor netrebnic menit să dispară din istoria lumii; pentru a face loc altora în sânul cărora domnește solidaritatea și iubirea pentru idealele sfinte.

Jidovii își așteaptă victoria. Dacă noi vărăm în ocnă pe acei cari sunt stăvile neînfrante contra lor, atunci cari va fi soarta noastră? Fără îndoială că nu va fi alta decât cea mai îngrozitoare sclavie sub stăpânirea poporului ales.

Prin noi se îndreaptă astăzi rugămintea tuturor Românilor către jurații Mehedinteni, să lase sufletele să vorbească singure și ele le vor spune adevărul, marele adevăr românesc.

Așteptăm frumosul gest românesc al juraților mehedinteni.

Sentimentele lor de oameni cinstiți și iubitori de țară, de dreptate și de adevăr să fie la înălțimea evenimentelor în mijlocul cărora trăim.

V. Gr. Camenița.

— „Banca Românilor” — deocamdată n'a putut iua ființă. Sperăm însă că ceace n'a reușit până acum, va reuși în timpul cel mai apropiat, de oarece par'că Românii sunt pătrunși tot mai mult de simțul și conștiința națională.

Sumele vărsate se pot ridica momentan, sau se vor înregistra ca depuneri până ne va reuși să putem înființa banca proiectată.

Arad, la 12 Mai 1925

Membrii fondatori.

„PARTIDUL POPORULUI“

de sub conducerea Dlui general Averescu, eroul național și unul dintre adevărații realizatori ai idealului românesc va ținea Adunări poporale în mai multe centre ale județului Arad.

Prima adunare poporală

se va ține la 17 Mai în comuna Gurahont la care și prin aceasta se invită toți Români de bine din Gurahont și împrejurime. — Din Arad va lua parte la acea adunare aproape întreg comitetul județean în frunte cu Dl adv. Dr. C. Iancu, președ. comitetului.

Asigurarea granițelor prin colonizare.

(Sfârșit.)

În fixarea companiilor de colonizare se va ține compt nu numai de fertilitatea pământului, materialelor de construcție (păduri), apă etc., ci și de naționalizarea granițelor.

Această fixare se va face deci după avizul Marelui Stat Major. Un regulament provizoriu va stauii:

1. — Date recrutări — De preferință 1 Sept. sau 1 Oct. ca perioada de instrucție de 6 luni să fie trecută în primăvară când urmează deplasarea și fixarea companiilor în localitatea ce i s'a hotărât.

Inetalarea întâi în corturi și treptat în bordeie, barace, case, astfel ca prima iarnă să-i găsească intrucât-va pregătiți.

2. Pentru ca înfrățirea de neam să fie mai puternică și diferența de obiceiuri dela o colonie la alta mai mică (Severin—Cernăuți) ar fi de dorit ca tinerii coloniști să fie astfel repartizați ca fiecare companie de colonizare să aibă:

Ardeleni, Bănățeni, Bucovineni, Basarabeni, Munteni, Moldoveni, etc. în proporție de 30%, iar restul de 70% să fie numai din județul respectiv, căci contrar ar pierde coeziunea, spiritul de corp și dragostea pentru numele județului ce-l poartă compania.

Asemenea o companie de colonizare trebuie să aibă cel puțin 70% numai români.

3. Concursul ce regimentul respectiv al județului va da formării, echipării și organizării companiei de colonizare în perioada de 6 luni instructive.

4. Legătura permanentă dintre compania de colonizare și prefectura respectivă dela care urmează a primi ajutorul necesar în vite de tracțiune de prăsilă — căruțe, unelte, materiale de construcție, cu un cuvânt tot ce este necesar înghetării unui început de gospodărie.

5. După 3 ani (sau mai mult de va fi nevoie), modul de lichidare al inventarului Coloniei de către coloniști.

Rambursarea în mod treptat a prefecturii respective prin noua administrație ce urmează a lua colonia. Întinderea și plata pe timp lung a pământului dat fiecărui colonist în deplină proprietate.

6. Către sfârșitul celor 3 ani de serviciu, în mod treptat sau cum se va chibzui mai bine, Coloniști vor obține concedii pentru „Căsătorie” și dela vechile lor vetre se vor înapoia cu nevestele la noile lor locuințe și gospodării deja formate prin munca și hărnicia lor.

7. Cadrele active; ofițeri și rean-gajați, după, după 3 ani cu armament, echipament și material ce se va hotărâ vor fi la dispoziția Ministerului de Război. Experiența dobândită de aceste cadre va fi de mare folos în organizarea altor companii de coloniști.

8. Sprijinul ce trebuie a da statul prin prefectura respectivă după 3 ani sau mai bine zis, după ce au fost scoși de sub îngrijirea părintească a Ministerului de război, pentru ca prosperitatea colonii să atingă scopul urmărit.

9. Odată ce sâmburile colonii a fost înghetbat administrația ei prin colonizări ulterioare mai cu seamă prin neamurile și cunoștințele vechilor coloniști, fără a mai ține seamă de vârstă, numai naționalitatea (70% Români) nu trebuie scăpată din vedere.

10. Administrația semi-militară ce coloniile de frontieră urmează să aibă și după trecerea celor 3 ani de activitate. Colonistul pe lângă agricultor va fi și apărătorul cel mai tenace al graniței.

11. Numirile ce se vor da noilor sate colonii, vor fi strâns legate de a persoanelor cari prin muncă sau donații au contribuit în mare parte la prosperitatea lor.

Nu numai experiența — chiar în mica început — va putea forma regulamentul definitiv al companiilor de colonizare. Banul cheltuit de sat însă va fi ca sâmbura căzută pe pământul fertil.

Emigrările ne mai având motiv, populația deasă și săracă dela munte pe nesimțite va popula câmpiile mănoase și apăra granițele, iar statul mai târziu va trage foloase materiale și morale, pe cari astăzi nu le-ar putea concepe.

N. Atanasiu.

Serbarea de 10 Maiu la Teatrul

Nu știm până când vor mai organiza organizatorii serbărilor populare, festivalurilor, de răbdarea publicului.

La început se auziau plângeri că societatea nu sprijină mișcarea culturală, iar atunci, când se prezintă public atât de numeros, cum a fost la 10 Maiu, la serbarea dela teatrul comite un adevărat atentat la viața și la interesul auditoriilor, față de bările naționale. Înțelegem zelușele greutățile de organizare, când suntem mulțumit atâtea ambiții personale, credem totuși că programul festivalului de 10 Maiu, trebuie compus din selecțiune cuvenită, cu o pregătire serioasă și nu la repezeală ca talmoș-balmoș.

Nu credem că a mai rămas vreo problemă filozofică dela Kant până la Panait-Istrați, pe care di confectuar prof. Ciuceanu, să nu o fi hauriat, împreună cu întregul rău voriu de apă al teatrului.

Umanitarism-patriotism, socialism, naționalism, frământate ca măma în oală, încât fiecare din cei cari asudat timp de o oară, am fi înțeles la sfârșit pe dl Ciuceanu, de ce a superat pe public, să-l maltrateze astăzi.

Singurul punct din program, care recompenzat publicul pentru toate ferințele de 3 ore, a fost declamația artistică a grăgălașei d-șoare Iris Bura. Se putea fără regrete eluda și parodia cu bustul regal.

Dacă „Astra” și celelalte instituții culturale nu ne pot da un program solemn și demn de însemnătatea de mai mari sărbători naționale, programem pentru viitor, să se aranjeze parcul dela Mureș sau în Ciala menea carajoslicurii vivante, ca de Duminecă la Teatrul orașenes.

Inimile nobile ale Românilor buni capabile totdeauna de fapte mărețe

Suntem încunoștințați că în comuna Bodești jud. Arad s'a ținut în 7 iunie o adevărată serbare națională pentru plantarea pomilor și a arborilor.

Înainte de sosirea Dlui inginer s. No. Mircea Sandi din Șebis, elevii școlii primare din Cil conduși de învățător lor Vasilie Oarcea și Petru Motoc, de preotul Nicolae Toma și primarul comunală au venit în Bodești, ca să se facă serbarea în comun. Elevii au intrat în sala de învățământ iar părinții s'a postat în fața școlii.

Bodești erau prezenți: pâr. Tr. Vraci, adm. par. în Revetiș, prim. A. locală în fruntea vrednicului pr. V. Adrian Rada, Dl învățător din Al. I. Iancin, V. Rada grefier Almaș Dl. N. Boșcaiu și mult popor din comuna.

Sosind Dl inginer înaintea școlii sala nu putea încăpea pe toți cei prezenți, elevii școlii primare și de acuar din Bodești precum și elevii școlii din Cil, urmași de învățătorii de Dl inginer cu întreg poporul prezent, au mers înaintea edificiului „gazinul fondului de bucate” unde au postat cu toții.

Nicolau Boșcaiu vrednicul și tinsul învățător din Bodești în cuvântul de introducere bineventează pe inginer și prin cuvinte alese arată semnătatea sădării pomilor și a arborilor de tot felul. Mulțamește în numele tuturor Dlui inginer pentru interesele manifestat în privința aceasta. Urmează susnumitului, Să trăiască la mulți ani Poporul însuflețit repetează urările Elevii școlii primare și de acuar.

Alianța Izraelită Universală

de VALER SPĂTAR.

Antisemitismul luând proporții tot mai mari și cucerind tot mai mult teren, neamul lui Izrael își vede situația periclitată, situație câștigată grație unelților subversive și mârșave a înțelepților săi. Ca din gură de șarpe tipă acum la comandă întreaga evreime de pe lume împotriva curentului antisemit și încearcă tot prin mijloace mârșave, ca să ridiculizeze curentul acesta sănătos și viguros, căutând să arate că nu are nici o bază serioasă, că nu are drept de existență. Pentru a lămuri pe cei de bună credință, pentru a justifica dreptul de existență a antisemitismului, pentru a arăta pericolul, ce amenință neamul creștinesc și pentru a arăta în adevărata sa lumină întreg sistemul de luptă al neamului evreesc, vom trata mai jos toate problemele referitoare, în parte.

Curentul antisemit a luat naștere dintr'un simț de autoconservare și apărare a neamului creștinesc, față de pericolul tot mai pronunțat, ce-l amenință din partea neamului evreesc. Este un fenomen foarte firesc și natural, ce trebuia să ia naștere, fiind forțat de împrejurări. Neamul evreesc tinzând prin organizațiile sale puternice și aproape invizibile, ca să subjuge și să arunce în sclăvie întreg neamul creștinesc, ajungând astfel stăpân suveran asupra întregii lumi, era doar firesc ca neamul creștinesc să se organizeze de-aseenea, opunându-se acestei tendințe de cutropire.

Era și natural, ca atâtea națiuni puternice, ajunse la gradul cel mai înalt de cultură, văzându-și periclitată roadele muncii de multe secole și chiar însăși existența, să reacționeze împotriva tentativelor atât de periculoase a unui neam de paraziți, care nu a cunoscut niciodată munca constructivă, ci a trăit întotdeauna prin speculă și înșelăciune din rodul muncii altor popoare, sugându-le vloga.

Astfel a luat naștere antisemitismul, ce va lua proporții tot mai mari și serioase, potrivit seriozității pericolului, ce amenință neamul creștinesc. Pentru a lupta însă cu eficacitate, trebuie să cunoaștem bine organizația inamicului și mijloacele sale de luptă. Și tocmai de aceea au dat luptele de până acum rezultate atât de puțin satisfăcătoare, pentru că inamicul a luptat și luptă în mod subversiv și cu mijloace ascunse, împotriva cărora apărarea era extrem de grea. La început a trebuit deci să se mărginească toată activitatea la descoperirea organizației evreime și la organizarea luptei, ce este acum în curs.

În urma cercetărilor de până acum s'a putut descoperi aproape în întregime organizația lor, precum și modul lor de luptă. Deși ei neagă și caută să desmintă descoperirile acestea, dovezile categorice nu permit nici o îndoială în materia aceasta.

Vom arăta acum în lumina ei adevărată, întreaga organizație,

împreună cu toate ramificațiile sale, descoperite până în prezent. Organizația e numită: „Alianța Izraelită Universală” și are următoarele ramificații: *Cahalele*, *Francmazoneria*, *Comunismul* (Socialismul și în general Internaționalismul), *Liga Drepturilor Omului*, *Înalta Finanță Internațională*.

Alianța Izraelită Universală.

Această organizație a fost fondată în anul 1860 de către evreii *Crémieux și Montefiore* la Paris. Fondatorii au lansat imediat după constituire, următorul apel, publicat și în ziarul „*L'Eclair*” (Fulgerul) din Paris:

„Alianța noastră nu este nici europeană, nici asiatică, nici australiană, ea este universală.

Împrăștiți în mijlocul unor popoare, care sunt dușmane drepturilor și intereselor noastre, vom rămâne membrii ai poporului ales.

Naționalitatea noastră e religia părinților noștri și nu recunoaștem alta.

Trăim în țări streine și nu ne putem îngriji de interesele vremelnice ale acestor țări, întrucât interesele noastre morale și materiale sunt în primejdie.

Religia evreiască trebuie să cuprindă într'o zi pământul întreg.

Creștinismul, dușmanul nostru de veacuri, zdrobit în luptă, e aproape să înghețune.

Pe zi ce trece, rețeaua, pe care Evreii o aruncă asupra pământului, se va întinde și mările profesii ale cărților noastre sfinte, se vor îndeplini.

Nu e departe timpul, în care toate bogățiile pământului vor fi ale Evreilor.

O nouă împărăție mesianică, un nou Ierusalim trebuie să se ridice în locul celor trei cetăți: a Împăraților, a Papilor și a Patriarhilor

(ss) *Crémieux și Montefiore*.

Acesta era punctul de plecare a luptei fățișe împotriva creștinismului. (Va urma.)

Cuvânt pentru studenții Academici.

Propaganda culturală întreprinsă de studențimea teologică Arădană în decursul acestui an nu s'a limitat numai la suburbiile orașului nostru.

După făurirea unui program cât se poate de select, unui program ce ar fi făcut cinste oriărei scene din București, studenții s'au manifestat sentimentele ce le stăpânesc sufletele și pe scena teatrului orașenesc din localitate.

Acțiunea lor a fost sprijinită foarte mult și de marcantele personalități intelectuale din oraș. Nu putem trece fără să amintim pe distinsul și mult apreciatul militar dl. Gral R. Scărișoreanu. N'a existat rugămintă la care dsa să nu fi răspuns și îndeplinit cu bunăvoință, n'a existat manifestare intelectuală, națională, religioasă la care dsa să nu fost în frunte.

Ferice de ostirea română că și-a ales conducător al ei aci în partea N. Vestică a țării în persoana neîntrecutului om de bine și mult apreciatului militar și intelectual d. omn General Scărișoreanu.

Dl Lt.-Colonel Serb a bine voit a aproba studenților muzica reg. 93 Inf. de sub conducerea Ltentului Mazilu.

Dl Robu primar al orașului o clipă n'a ezitat a sprijini frumoasa acțiune culturală, aprobând sala teatrului; iar direcția uzinelor electrice 50%, reducând pentru lumină.

Dl Georgescu prefectul orașului și județului Arad; dl V. Goldiș fost ministru; dl P. O. M. Păcățian și dl dr.

T. Botiș directorul Academiei au patronat serbarea.

În fața publicului select, pentru cari sala teatrului — cu toată mărimea ei — devenise neîncăpătoare, s'a desfășurat programul în ordinea stabilită.

Surprinzător și înălțător a fost momentul când pe scenă într'un neîntrecut de frumos costum național din Vâlcea si-a făcut apariția energicul și neobositul președinte al studenților Const. Necșulescu. C'o elcquentă rară în cuvinte bine simțite, cuvinte ce au pătruns până la cele mai adânci cute sufletești, el a făcut istoricul tradiționalelor serbări organizate de stud. „Institutului teologic înainte de unire. Nimeni și nici odată nu va uita fraza prin cari el a știut să ne pună în față întreg tabloul unirii trupesti și sufletești: „Cu atât mai de dorit e azi reînvierea acestor tradiționale serbări când, azi în acest colț al țării pot și eu fiu al Oltului să-mi flutur în voalături de fratele Muntean, Moldovean, Basarabean împreună cu Bucovineanul, Ardeleanul, Crișanul și Bănățeanul măneca și poala cămășii românești”.

Examenul conștiinței, examenul legăturii și consolidării voastre sufletești, noi spectatorii l-am făcut; convingiți pe deplin de puterea intelectuală a voastră tineri ce mâine veți pași spre o nouă viață vă putem zice reamintind finalul cuvântului de deschidere al președintelui vostru:

Fii mândră țară de asemenea fii și liniștită că veacurile cele mai îndepărtate, prin munca acestor vârstare te vor găsi. Un suflet, un neam, o credință și un hotar.

După cuvântul de deschidere a urmat corurile atât de bine pregătite și conduse de harnicul și atât de modestul prof. At. Lipovan. Bucata din flaut a fost executată de stud. din anul III Em. Georgescu.

Partea II a programului a format-o piesa „Dezertorul” de M. Sorbbl; rolurile principale au fost interpretate cu o abilitate artistică afară de Shwallbe.

Serbarea a fost continuată printr'un bal în saloanele Crucii Albe; publicul a fost delectat cu arii naționale în timpul pauzelor.

Munca tinerilor studenți ai Academiei Teologice din Arad ne face pe toți cei cu suflet curat românesc ca într'un glas să strigăm:

Ridică-ți fruntea sus, sus deasupra culmilor înalte bătrână și vecinic tânără „Instituție” că de aci de sub zidurile tale se impart raze de lumină purificatoare de suflete și întăritoare de credință și viață națională, pe întinsele meliaguri ale Marelui Românii.

Bucurați-vă toți aceia cărora vi s'a hărăzit conducerea unor asemenea vârstare, că munca voastră a permis a da roadele cele mai frumoase.

Iar vouă tineri muncitori, vă urăm ca brazdele adânci ce veți trage în ogorul pe unele locuri înțelinite, să aibă roada dorită și demult timp așteptată.

Așa să vă ajute Dzeu.

Un spectator.

— Cu ocaziunea sărbării de 10 Mai au defilat la Cluj și fasciștii. Sperăm că în curânt vom putea înregistra în întreaga țară defilarea rândurilor nesfârșite a nenumăratelor mii și mii de fasciști pentru Rege, țară, neam și biserică!

— A apărut „Salonul Literar” No. 3 de sub direcția poetului Al. T. Stamatiad, cu colaborarea dlor E. Lovinescu, I. Minulescu, V. Demetrius, E. Speranția, A. Cotruș, Leo Bacheliu Al. T. Stamatiad și cu o bogată cronică literară și informativă. Exemplarul de 8 pagini costă 4 lei.

Redacția Arad. Str. Ion Calvin 4. Abonamentul 100 lei pe an.

— În Palatul Cultural din Arad, s'a deschis în ziua de 10 Mai expoziția de pictură și de vase pictate cu motive românești a dnei *Letiția Al. Stamatiad*. Expoziția rămâne deschisă până la 31 Mai și se poate vizita zilnic între oarele 10—1 dimineața și 4—8 seara.

Intrarea liberă.

O scrisoare.

Iată încă un jidan care ar trebui spânzurat, fiindcă își bate joc de neamul și țara noastră...

Primim următoarea adresă:

Domnule șef!

La cererea clientului Ioan Cosar dom. în Arad, Str. Cetății No. 5, declar următoarele:

În legătură cu procesul No. 13539 — 1924 în care desbaterea s'a ținut la 6 Martie 1925 și cu care ocazie înainte de a fi intrat în meritul cauzei, am cerut complectarea acțiunii pe motiv de ordin public, întrucât parazitul Salamon Izidor dom. Arad, Str. Cetății No. 5, înaintea a 6 martori și a cel puțin 15 locuitori în gura mare a atacat pe proprietarul casei Ioan Cosar și la apostrofat „ce credeți voi valahilor că cine e domn în țara aceasta, pe unguri noi l-am scos de aici și acum i-am scos pe ei vă vom scoate și pe voi valahilor și vom face aici țara iudeilor. În casa ta feciorul meu va locui, alui va fi casa aceasta nu a ta...”

Având în vedere că prin aceasta a rănit în prestigiul autorității Statului român. pe de o parte, iar pe de alta parte în sentimentele mele și a concuitorilor mei de români ce ne ținem, am cerut ca prin fapta aceasta acțiunea noastră să fie complectată și evaluată și pe acest motiv din locuința apăsese mele.

Judecătoria prezidată de Dl. judecător Dr. Széll a ținut de cuviință de a nu da nici o atențiune acestei dureri naționale și a refuzat complectarea acțiunii din oficiu.

Arad, la 10 Martie 1925.

Cu stimă:
Ioan Cosar.

Noi rugăm pretindem chiar ca autoritățile competente să binevoiască să ancheta cazul și dacă îl vor afla învinovat pe parazitul Izidor, să-i dea cea mai aspră pedeapsă iar de îl vor afla nevinovat să ni-l dea pe mâna noastră... De altfel ne vom interesa tot mai de aproape de el și până la urmă.

